

VÁLTOZÁSOK A FIZETÉSI MEGHAGYÁSOS ELJÁRÁSBAN

A fizetési meghagyásos eljárás egy igen egyszerű, bírói mérlegelést mellőző nemperes eljárás, nem jár ítélezési tevékenységgel, másrésztől viszont jelentősen leterheli a bíróságokat. Lényege, hogy a jogosult beadja a kérelmét az azt elbíráló szervhez (bíróság vagy külföldön más hatóság, adott esetben közjegyző), amely – ha a kérelem formailag nem hibás – rövid határidőn belül kibocsátja a fizetési meghagyást; ebben a kötelezettet felhívja, hogy a kért összeget a jogosultnak fizesse meg. A kötelezett ezután vagy megfizeti a kért összeget, vagy ellentmondással él, és az eljárás perré alakul, amelyet a bíróság tárgyal le. Ha a kötelezett nem vitatja a követelést, akkor végrehajtható okirat keletkezik (jogerős fizetési meghagyás), ha viszont vitatja, az eljárás úgy folytatódik, mint egy tipikus jogvita: a bíróság előtti perrel.

A 2009. évi L. törvény alapján a fizetési meghagyásos eljárásokat 2010. június 1-től a közjegyzőségeknek lesz hatásköre elintézni. (Fizetési meghagyásos eljárásban kell érvényesíteni a kizárólag pénz fizetésére irányuló olyan lejárt, egymillió forintot meg nem haladó összegű követeléseket, amelyek esetében a kötelezettnek van ismert címe és ha a pénzkövetelés nem munkaviszonyból, közalkalmazotti jogviszonyból, közszolgálati jogviszonyból, szolgálati jogviszonyból, szövetkezeti tag munkaviszony jellegű jogviszonyából és a bedolgozói jogviszonyból ered.)

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló külön törvény mellett mögöttes joganyag marad a Pp., melynek rendelkezései mindazon eljárási kérdésekre alkalmazandók, melyet a törvény nem rendez.

A közjegyző eljárása, mint polgári nemperes eljárás – az egyéni közjegyzői nemperes eljárásokkal összhangban – a bíróság eljárásával azonos hatályú.

A közjegyzőség költségvetési támogatás nélkül, a jelenlegi illetékek helyett bevezetendő díj ellenében kiépíti az elektronikus fizetési meghagyásos eljáráshoz szükséges infrastruktúráját, és lefolytatja az évi több mint 400 ezer ilyen nemperes eljárást a jelenlegi hosszabb bírósági eljárási időtartam helyett 3-15 nap alatt.

Ennek az informatikai hátterét a Magyar Országos Közjegyzői Kamaránál (a továbbiakban: MOKK) építi ki, ez egy olyan országosan egységes számítógépes rendszer lesz, amely tartalmazza, és gépi úton feldolgozza a fizetési meghagyásos eljárásban tett nyilatkozatokat, iratokat. A rendszerhez minden közjegyző közvetlenül hozzáfér, és e rendszeren keresztül, elektronikus úton végzi az eljárási cselekményeket. A számítógépes rendszer mindig az adott közjegyző „nevében” jár el, a meghagyásra és egyéb iratokra mindig annak a közjegyzőnek a neve és bélyegzőlenyomatának képe kerül, aki felelős a kiadott határozatokért (aki az adott ügyben eljár). A rendszerhez internetes felületen a felek is hozzáférhetnek, akik a törvényjavaslatban foglalt feltételekkel beadványaikat közvetlenül rögzíthetik a rendszerben. A törvény lényegében automatizálást vezet be azzal, hogy kimondja: a kifejezetten emberi közreműködést nem igénylő eljárási cselekményeket a MOKK rendszere is elvégezheti, ha az eljárási cselekmény elvégzésnek törvényi feltételei fennállnak. Az ily módon elvégzett eljárási cselekmény értelemszerűen az eljáró közjegyző intézkedésének tekintendő annak minden jogkövetkezményével együtt.

Ha a jogosult a kérelmet elektronikus úton nyújtja be, a közjegyző legfeljebb 3 munkanap alatt intézi el, automatikus feldolgozás keretében. A papíron beérkező és szóban előterjesztett kérelmeket is automatikusan dolgozza fel a rendszer, ennek azonban az a feltétele, hogy azt a közjegyző rögzítse a

MOKK rendszerén, ezért itt a határidő 15 nap lesz.

Figyelemre méltó újdonság, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban mindegyik közjegyző az ország egész területére illetékes – emiatt értelemszerűen nincs helye illetékességi kikötésnek. Az elektronikus úton előterjesztett fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet a MOKK rendszere automatikusan osztja el az éppen kevésbé leterhelt közjegyzők részére. A papír alapon benyújtott és a szóban előterjesztett fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem folytán indult eljárásban viszont értelemszerűen az a közjegyző jár el, akihez a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet benyújtották, illetve akinél előterjesztették. Itt tehát a törvényjavaslat a jogosultra hagyja a választás jogát, hogy a számára legkönnyebben megközelíthető közjegyzőt választhassa.

Tekintettel arra, hogy a beadványokat automatizált eljárás keretében dolgozzák fel – a beadványok adatait nyomban rögzítik a számítógépes rendszeren –, elegendő a papír alapú kérelemből is egy példányt benyújtani az eddigi minimum három helyett. A számítógépes adatfeldolgozás, valamint a bizonyítás kizártsága miatt csak a legszükségesebb esetekben lehet majd mellékleteket csatolni a papír alapú kérelemhez (pl. a költségkedvezmény iránti kérelem, az igazolási kérelem, részletfizetési kérelem, kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem és a félbeszakadással összefüggő beadványok esetében). Ugyanez vonatkozik a meghatalmazására is: azt a beadványra kell rávezetni, illetve a meghatalmazott nyilatkozatát kell annak tartalmaznia.

A beadványok jelentős részét formalizált űrlapon lehet majd előterjeszteni. Az elektronikus beadványt minősített elektronikus aláírással kell ellátni, ami garantálja, hogy azt tényleg a jogosult írta alá. Az elektronikus benyújtásra emellett az ügyfélkapun keresztül is mód lesz.

Jogi személyek – 2011-től pedig a vállalkozások – és jogi képviselővel rendelkező felek esetében az elektronikus kommunikációt kötelezően előírja a törvény, egyéb esetekben az csak lehetőség a fél számára.

A beadvány hiányosságairól az előterjesztő hibaüzenetet kap a rendszertől, s az adatok bevitelére ebben az esetben csak akkor kerül sor, ha a fél hiányosan is elő kívánja terjeszteni kérelmét, vagy a hiányt pótolva más tartalmú kérelmet kíván benyújtani. A beadvány rögzítéséről a MOKK rendszere elektronikus úton automatikusan visszaigazolást küld.

A közjegyző a kérelmet nyomban megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nem kell-e a felet a hiányok pótlására felhívni, nincs-e helye az ügy áttételének, illetőleg a kérelem fizetési meghagyás kibocsátása nélküli, hivatalból történő elutasításának, és a szükséges intézkedéseket megteszi. Ha ezekre nincs szükség, a közjegyző az eljárási feladatai teljesítése érdekében, így különösen a kötelezett fél jogképességének a megállapítása végett bíróság vagy hatóság által jogszabály alapján szervezetekről vezetett nyilvántartásba betekinthet, abból adatot kérhet le (például cégnyilvántartás); iratokat szerezhet be bíróságtól, közjegyzőtől, más hatóságtól vagy szervezettől. Elektronikus nyilvántartás esetén az adatokat a MOKK rendszere ingyenesen automatikusan is lekérheti.

Kiemelendő, hogy ha a közjegyző az elintézési határidőt elmulasztja, a határidő utolsó napját követő munkanapon a MOKK rendszere a közjegyző nevében automatikusan bocsátja ki a fizetési meghagyást. Utóbbi esetben a közjegyző felel (szakmai és anyagi felelősséggel), ha a meghagyás hibásan lett kibocsát-

va, és a hibát az ő mulasztása miatt nem lehetett orvosolni. A fizetési meghagyást csak a kötelezett részére kell kézbesíteni; a kérelemtől eltérő kibocsátásra pedig nincs mód.

Új elem, hogy az ellentmondást formanyomtatványon, űrlapon közvetlenül a MOKK rendszeréhez is elő lehet terjeszteni. Ezt az űrlapot, válaszborítékkal együtt mellékletként a kötelezett a meghagyással együtt megkapja, így postaköltsége nem merül fel az eljárás során.

A kézbesítési vélelemmel jogerőre emelkedett fizetési meghagyással szemben – német példára de annál jóval szűkebb körben – a végrehajtási szakban is megnyitja az ellentmondás lehetőségét. Megakadályozandó azt, hogy a kötelezettek rossz-hiszeműen éljenek az ellentmondás ilyen módon kiszélesített lehetőségével, a törvény kötelezővé teszi az ilyen fél pénzbírságolását, ha az alperes a jóhiszemű joggyakorlás követelményeivel ellentétesen vagy egyébként nyilvánvalóan alaptalanul terjesztett elő a 23. § alapján (tehát a meghagyás végrehajtói kézbesítése után, vagy a végrehajtható okirat kézbesítése után) ellentmondást.

A fizetési meghagyásos eljárás a kötelezett ellentmondásával perré alakul. A közjegyző az ellentmondásról értesítést küld a jogosultnak. A perelőkészítés kötelezettségét erősíti a felperes oldalán az a szabály, hogy a közjegyző az ellentmondásról szóló értesítés kézbesítésével egyidejűleg az illetékfizetés kötelezettségére való figyelmeztetés mellett felhívja a jogosultat, hogy tizenöt napon belül az ügyre vonatkozó részletes tényállításait adja elő, és bizonyítékait a perbíróság részére terjessze elő. Ezek elmulasztása esetében a bíróság a pert megszünteti.

Az eljárási díj alapja a pénzkövetelés eljárás megindításakor fennálló, járulékok nélkül számított értéke (díjalap). Ha a fél egy eljárásban egy jogviszonyból eredő több igényét vagy több jogviszonyból eredő igényeit érvényesíti, a pénzkövetelés értékének megállapításakor - a járulékok figyelmen kívül hagyásával - az előterjesztett igények együttes értékét kell figyelembe venni. A díjalap után az eljárási díj mértéke:

- a) - az alapeljárásban 3%, de legalább 5000 forint és legfeljebb pedig 300 000 forint;
- b) a részletekben való teljesítés, fizetésre halasztás iránt kezdeményezett eljárásban 1%, de legalább 5000 forint, legfeljebb 15 000 forint;
- c) a kiszabott pénzbírság megfizetésére halasztás vagy részletfizetés engedélyezése iránt kezdeményezett eljárásban 1%, de legalább 5000 forint, legfeljebb 15 000 forint.

Az alapeljárásban a díj mértéke nem lehet kevesebb annyiszor 1000 forintnál, mint ahány fél van.

Az ügyfeleknek e szerint érdemben nem kerülne többbe az eljárás, hiszen a 3 %-os költségszint nem növekedne. Éppen ellenkezőleg a díjszámítási skála degresszívebb lenne, jobban igazodna az eljárás költségeihez, így a jelenlegi maximum 450 000 forint helyett 300 000 forint lenne a maximálisan fizetendő díj, míg a minimális 3000 forint helyett 5000 forint lenne az alsó határ.

Mivel a díjat perré alakulás esetén az illetékbe be kell számítani, ebben az esetben sem keletkezik többletköltsége a feleknek. Hozzá kell azonban tenni mindehhez, hogy egy átlagos társasház vagy lakásszövetkezet részére mindez mégis díjemelkedést jelent, hiszen gyakori a 100.000.- Ft alatti követelések fizetési meghagyásos érvényesítése, itt pedig kimutatható az emelkedés.

Kiemelendő, hogy a – a közjegyzői eljárásokra vonatkozó hatályos szabályozással szemben – a rászoruló felek a bírósági eljárások módjára részesülhetnek költségkedvezményben, az egyébként nem költségmentes felek pedig a díjat beszámíthatják az esetleges későbbi peres eljárásilletékébe.

A díjat a MOKK részére kell megfizetni, amely ebből finanszí-

rozza az informatikai rendszer felállításának és működésének személyi és dologi kiadásait, a bevétel felét pedig felosztja az eljáró közjegyzők között, de nem az ügyérték, hanem a végzett munka arányában.

Jelentősen egyszerűsíti a törvény azoknak az ügyfeleknek a helyzetét, akik elektronikus úton adják be kérelmüket. Ők a díjat – szemben az eddigi illetékkel – elektronikus úton, bankkártyával kezdeményezett átutalással fizethetik meg, a miniszter további díjfizetési módokat is alkalmazni engedhet.

A törvény külön alcímben rendelkezik a fizetési meghagyás végrehajtásának közjegyző általi elrendeléséről, melyre a bírósági végrehajtásról szóló törvény vonatkozó szabályait az itt megfogalmazott eltérésekkel kell alkalmazni. A végrehajtás illetve helyett ez esetben is díjat kell fizetni: ez szolgál a végrehajtás elrendelésének, valamint az ügyintézés határidejét lényegesen csökkentő végrehajtható okirat megküldési rendszer fenntartására. A végrehajtás elrendeléséért a MOKK részére - a MOKK rendszere üzemeltetési költségeinek, valamint a közjegyzők munkadíjának és költségeinek fedezése érdekében - díjat kell fizetni, melynek mértéke a díjalap 1%-a, de legalább 5000 forint, legfeljebb 150 000 forint (a továbbiakban: végrehajtási díj). A végrehajtási díjat, a végrehajtást kérő előlegezi, és az adós viseli. A végrehajtási díjat végrehajtási költségként kell behajtani.

Ugyancsak az ügyfelek számára jelent könnyebbiséget a végrehajtási kérelem előterjesztésére vonatkozó szabályozás: az lényegében megegyezik a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztésének szabályaival (írásban, szóban előterjeszthető a kérelem bármelyik közjegyzőnél, az elektronikus kérelmet pedig az ügyelosztási rendszer juttatja el az eljáró közjegyzőhöz). Lényeges eltérés a hatályos rendszerhez képest az, hogy a végrehajtható okirat (végrehajtási lap) elektronikus okiratként kerül kiállításra és egy erre szolgáló, Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara által működtetett informatikai alkalmazás útján kerül kiosztásra és megküldésre az eljáró önálló bírósági végrehajtonak.

A fizetési meghagyást érintő változás, mely ez év október elsején lép hatályba, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban - a kifejezetten emberi közreműködést nem igénylő eljárási cselekmények tekintetében - a bíróság gépi adatfeldolgozással, számítástechnikai eszköz útján is eljárhat (automatizált fizetési meghagyásos eljárás). Ennek a feltételrendszere jelenleg még kidolgozás alatt van, a kérdésre a pontos szabályok megjelenésekor visszatérünk.

KÖNYVELŐ ADÓSZAKÉRTŐ IRODA

Lakásszövetkezetek, Társasházak
könyvelését vállalja teljes körű elektronikus
ADÓ és TB ügyintézésessel
Elmaradást kedvezményel dolgozunk fel.

T.: 06-30-456-6958

Kis Divatház Kkt.

1181 Budapest, Üllői út 421.

kisdivat@t-online.hu

Változott a társasházi, illetve a távhőszolgáltatásról szóló törvény

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvény hatálybalépésével és a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv átültetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi LVI. törvényről.

Az Országgyűlés 2008. december 15-én elfogadta a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvényt (a továbbiakban: Ket.-novella), amely 2009. október 1-jén lép hatályba. A Ket.-novella megalkotásának célja az volt, hogy az általános eljárási szabályok módosítása révén a hatósági eljárások egyszerűbbé, gyorsabbá és hatékonyabbá váljanak. E cél érdekében a Ket.-novella – két lépcsőben – jelentősen csökkenti az eljárási határidőket, csökkenti az ügyfelek terheit és kötelezettségeit, a jelenleginél szélesebb körben teszi lehetővé az egyablakos ügyintézés, és szélesíti az elektronikus kapcsolattartás eseteit. A Ket. kódex-jellege csak akkor tud érvényesülni, az általános szabályok módosítása pedig akkor tudja a hozzá fűzött reményeket bevaltatni, ha a Ket.-novellát – a hatálybalépésével egyidejűleg – követi az ágazati joganyag teljes felülvizsgálata és harmonizációja. Közismert az is, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-én elfogadta a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelvet (továbbiakban: Irányelv), melynek rendelkezései a tagállamoknak 2009. december 28-ig kell átültetniük nemzeti jogukba.

A nemzeti közigazgatási eljárásjog általános és különös szabályainak felülvizsgálata szorosan összefügg az Irányelv átültetéséből fakadó közösségi jogi kötelezettségeinkkel. Számos tevékenység, szakma, foglalkozás, szolgáltatásnyújtás ellátásának és gyakorolhatóságának előfeltétele az állam jóváhagyása engedély formájában. Az Irányelv célkitűzése, hogy felszámolja a szolgáltatók belső piaci tevékenységét nehezítő és drágító adminisztrációs terheket, és a tagállami korlátozó rendelkezések lebontásával megvalósuljon a szolgáltatások szabadon működő tényleges belső piaca. A tagállamoknak a szolgáltatási tevékenység végzéséhez szükséges adminisztratív terheket a lehető legkisebb szintre kell csökkenteniük, valamint meg kell szüntetniük a más tagállamokból letelepedő vállalkozásokat hátrányosan megkülönböztető feltételeket, és egyben biztosítani kell, hogy a szolgáltatók tevékenységét ne akadályozzák hosszadalmas, átláthatatlan és költséges hatósági engedélyezési eljárások. A tagállami engedélyezési rendszerek csak kivételes esetekben tarthatók fenn, ha azokat közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá és a kitűzött cél kevésbé korlátozó intézkedés útján nem valósítható meg. Az engedélyezési rendszerek átalakítása bejelentési eljárássá, vagy akár ezek teljes felszámolása ugyanakkor nem megszünteti az állami beavatkozás lehetőségét és kötelezettségét, hanem átalakítja annak módját.

Az Irányelv hatóköre így elsősorban a gazdasági jellegű szolgáltatásokkal összefüggő közigazgatási hatósági eljárásokon keresztül szervesen összekapcsolódik a hatósági eljárási szabályok felülvizsgálatával, ami azonban azt is jelenti, hogy a Ket.-novellából és az Irányelv átültetéséből fakadó módosítási javaslatokat egy törvényben indokolt összefogni. Ez a törvény a tartalmából fakadóan számos jogterületre hatást gyakorol, konkrétan érint vagy negyven törvényt, többek között a Társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. Tv-t és a Távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvényt is.

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény módosítására irányuló javaslat szerint, aki üzletszerűen kíván tár-

sasház-kezelői, ingatlankezelői tevékenységet folytatni, köteles erre irányuló szándékát az ingatlanvállalkozás-felügyeleti hatóságnak bejelenteni. Üzletszerűen végzett társasház-kezelői, illetőleg üzletszerűen végzett ingatlankezelői tevékenységet az folytathat, aki rendelkezik az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott szakmai képesítéssel, és megfelel az ott meghatározott egyéb feltételeknek. Üzletszerűen végzett társasház-kezelői, illetőleg üzletszerűen végzett ingatlankezelői tevékenységet olyan gazdálkodó szervezet folytathat, amelynek legalább egy személyesen közreműködő tagja vagy alkalmazottja – egyéni vállalkozó esetén, ha a tevékenységet nem maga látja el, legalább egy foglalkoztatottja – rendelkezik az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott szakmai képesítéssel, és megfelel az ott meghatározott egyéb feltételeknek. A gazdálkodó szervezet köteles a tevékenység folytatására irányuló szándékát a hatóságnak bejelenteni. Tekintettel arra, hogy szabályozott szakmáról van szó, a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény és végrehajtási rendeleteinek rendelkezései szerint fog megvalósulni.

Az Irányelv értelmében a tagállami engedélyezési rendszerek csak kivételes esetekben tarthatók fenn, ha azokat közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá (szükségesség) és a kitűzött cél kevésbé korlátozó intézkedés útján nem valósítható meg (arányosság). A bejelentési kötelezettség megfelel a szükségesség és arányosság irányelvi követelményeinek. Az engedélyezés nem lenne arányos, ugyanis a kitűzött cél kevésbé korlátozó intézkedéssel (engedély helyett bejelentéssel) is elérhető.

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény módosítása

A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. Törvény is a fenti elveknek megfelelően módosul, azaz konkrétabb ügyintézési határidők kerülnek meghatározásra a hatósági eljárásokban. A 60. § (1) bekezdése az alábbi l) ponttal egészül ki:

„A Kormány rendeletben állapítja meg a központi fűtés és melegvíz-szolgáltatás feltételeire, a jogviszonyban lévők jogaira, kötelezettségeire, a szolgáltatás díjának megállapítására vonatkozó szabályokat.”

Nem igazán illeszthető bele a fenti logikába ugyan, de ez a törvény tartalmazza azt a rendelkezést is, mi szerint a törvény 6. § (1) bekezdés további pontokkal egészül ki az alábbiaknak megfelelően:

„Az önkormányzat képviselő-testületének feladatai
6. § (1) *A területileg illetékes települési önkormányzat, a fővárosban a fővárosi önkormányzat (a továbbiakban együtt: önkormányzat) az engedélyes vagy engedélyesek útján köteles biztosítani a távhőszolgáltatással ellátott létesítmények távhőellátását.*

Az Önkormányzat képviselőtestülete:

h) rendeletben előírhatja, hogy a 38. § (2) és (4) bekezdésben meghatározott (általános és egyedi közüzemi szerződés felmondása) esetben az épület tulajdonosa vagy a tulajdonosi közösség, a 38. § (5) bekezdésben (speciális felmondás) meghatározott esetben az épületrész tulajdonosa a távhőszolgáltatási közüzemi szerződés megszűnését követő ötödik naptári év utolsó napjáig a más hőellátás igénybevétele és a távhőszolgáltatás igénybevétele közötti, pozitív előjelű széndioxidkibocsátás-különbözet után díjat fizessen;

i) rendeletben határozza meg a h) pont szerinti díj mértékét, esedékességét, a különbözet számításának, valamint a díj kivevéséhez szükséges adatszolgáltatásnak a részletes szabályait.

(3) A (2) bekezdés h) pontja szerinti díj alapja a helyi önkormányzat rendeletében meghatározottak szerint számított és hiteles adatokkal alátámasztott naptári éves széndioxid-kibocsátási különbözet természetes mértékegységben (kilogrammban) kifejezett tömege. A díj mértékét az önkormányzat képviselő-testülete rendeletben állapítja meg, amely azonban nem lehet magasabb kilogrammonként 15 forintnál.

(4) A díjat az önkormányzati adóhatóság veti ki, az a helyi önkormányzat bevételét képezi. A díjfizetési kötelezettségre egyebekben az adózás rendjéről szóló törvény szabályait kell alkalmazni."

Ezzel a szabályozással kapcsolatban azért felmerül néhány kérdés. Ha figyelembe vesszük a 38.§ rendelkezéseit, akkor megállapítható, hogy csak legalább a távhőellátással azonos komfortfokozatú fűtés valósítható meg. Ennek a feltételnek megfelelő fűtési mód elég nagy valószínűséggel nem jelent nagyobb széndioxid kibocsátást, másrészt a helyi rendeletek már sok helyen eleve nem engedik ilyen fűtési rendszer kialakítását a távhőellátás helyett, harmadsorban pedig ezzel újabb önkormányzati rendeletalkotási és eljárési kötelezettség (lehetőség) jön létre, még ha csak szűkebb körben is, melynek teljesítéséhez további erőfeszítések szükségesek. A tárgyi módosítás 2009. október elsején lép hatályba.

A Kormány 137/2009. (VI.26.) Korm. rendelete

a lakossági vezetékes gázfogyasztás és távhőfelhasználás szociális támogatásáról szóló 289/2007. (X. 31.) Korm. Rendelet módosításáról

A Kormány a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés t) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el.

1. §.

(1) A lakossági vezetékes gázfogyasztás és távhőfelhasználás szociális támogatásáról szóló 289/2007. (X. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 3. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A távhőfelhasználás esetében a támogatás fajlagos bruttó összege

a) 2184 Ft/GJ csökkentve a nagyfogyasztói gázdíj-különbözet felével – ha a különbözet összege pozitív -, amennyiben a háztartásban az egy fogyasztási egységre jutó havi jövedelem nem haladja meg a nyugdíjminimum kétszeresét.

b) 1794 Ft/GJ csökkentve a nagyfogyasztói gázdíj-különbözet felével – ha a különbözet összege pozitív -, amennyiben a háztartásban az egy fogyasztási egységre jutó havi jövedelem meghaladja a nyugdíjminimum kétszeresét, de nem haladja meg annak két és félszeresét.

c) 1200 Ft/GJ csökkentve a nagyfogyasztói gázdíj-különbözet felével – ha a különbözet összege pozitív -, amennyiben a háztartásban az egy fogyasztási egységre jutó havi jövedelem meghaladja a nyugdíjminimum két és félszeresét, de nem haladja meg annak háromszorosát.

d) 816 Ft/GJ csökkentve a nagyfogyasztói gázdíj-különbözet felével – ha a különbözet összege pozitív -, amennyiben a háztartásban az egy fogyasztási egységre jutó havi jövedelem meghaladja a nyugdíjminimum háromszorosát, de nem haladja meg annak három és félszeresét.

E bekezdés alkalmazásában a nagyfogyasztói gázdíj-különbözet alatt a 3123,6 Ft/GJ és az 500 m³/h-nál nagyobb teljesítmény-lekötéssel rendelkező távhőtermelők egyetemes szolgál-

TÁJÉKOZTATÓ a számlaadási kötelezettségről az ÁFA-törvény alapján

Hivatkozással néhány tagszervezetünk kérésére a lakásszövetkezet számlaadási kötelezettségével kapcsolatban ismételt tájékoztatásul az alábbiakat közöljük:

A lakásszövetkezet tulajdonában lévő épületrészek használatáért a tag, nem tag tulajdonosoktól használati díjat szed.

A használati díjat (ki nem mondottan, de valójában mégiscsak non-profit szervezetként) a lakásszövetkezet közgyűlése - havi fizetési kötelezettségre lebontva - úgy állapítja meg, hogy a használatba adott saját tulajdonú épületrészek használatra alkalmas állapotban tartásának ráfordítása éves viszonylatban várhatóan milyen nagyságrendű lesz. Így a havonta befizetett tagi, nem tag tulajdonosi használati díj bevételből nem állapítható meg sem a használatba adás, sem a lakásszövetkezet tényleges működésének költsége. Ennek tényleges mértékét a lakásszövetkezet gazdálkodási évét lezáró, - a gyakorlatban a rákövetkező év május 31-ig bekövetkező - közgyűlés(küldöttgyűlés) a zárszámadás, a mérleg és az eredmény kimutatás elfogadásával állapítja meg, azaz ez az időpont tekinthető a nyújtott gazdasági tevékenység(ek) teljesítési időpontjának, és a számla kibocsátásának időpontjával is.

tatói gázdíjainak általános forgalmi adót is tartalmazó országos átlagának különbözetét kell érteni."

(2) Az R. 3. § (3) bekezdése a következő második mondatnál egészül ki:

„Amennyiben az (1) bekezdés a)-d) pontjai szerinti képlet alkalmazása a támogatás fajlagos bruttó összege tekintetében negatív összeget eredményez, úgy a támogatás összege nulla."

(3) Az R. 3. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A Magyar Energia Hivatal naptári negyedévenként – első alkalommal 2009. július 1-jén – a Hivatalos Értesítőben, valamint a Magyar Energia Hivatal honlapján közzéteszi

a) a közzététel napját megelőző napon egyetemes szolgáltatói engedéllyel rendelkező gázszolgáltatók által a közzététel napján alkalmazott, a 20 m³/h-nál kisebb teljesítményű gázmérővel rendelkező lakossági fogyasztókra irányadó, az általános forgalmi adót is tartalmazó gázdíjak országos átlagát, és

b) az 500 m³/h-nál nagyobb teljesítmény-lekötéssel rendelkező távhőtermelőkre a közzététel napján irányadó, az általános forgalmi adót is tartalmazó egyetemes szolgáltatói gázdíjak országos átlagát."

2. §.

(1) Ez a rendelet a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2009. június 30-án lép hatályba.

(2) A lakossági vezetékes gázfogyasztás és távhőfelhasználás szociális támogatásáról szóló 289/2007. (X.31.) Korm. Rendelet módosításáról szóló 36/2009. (II.25.) Korm. Rendelet 1. § (2) bekezdése nem lép hatályba.

(3) E rendelet 1. § (1)-(2) bekezdése, valamint e § (4) bekezdése 2009. július 1-jén lép hatályba.

(4) Az R. 3. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban a „rendelkezőkre irányadó, az általános forgalmi adót is tartalmazó közüzemi gázdíj” szövegrész helyébe a „rendelkező lakossági fogyasztókra irányadó, az engedéllyel rendelkező egyetemes szolgáltatók által alkalmazott gázdíjak általános forgalmi adót is tartalmazó mértékéből számított országos átlaga” szöveg lép.

Olvasói levél a hátralékbehajtás gondjáról és számlakibocsátásról

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
Dr. Draskovich Tibor
Miniszter

Tisztelt Miniszter Úr!

A Szolnok megyei lakásszövetkezetek és társasházak 2008. év végén tapasztalták először, hogy a „közös költség” hátralék behajtása során a Szolnok Városi ill. Megyei Bíróság által kirendelt önálló bírósági végrehajtók a jogerős bírósági végzésben foglaltaknak nem tudnak érvényt szerezni azokban az esetekben, amikor a végrehajtás az adós ingatlanára történik.

Ennek oka az, hogy a végrehajtó végrehajtási jog bejegyzésére irányuló megkeresését, **személyi azonosító hiányában**, a Szolnoki Körzeti Földhivatal hiánypótlás nélkül elutasítja, a határozatát alábbiak szerint indokolja:

„Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) 32.§.(1) bekezdése a) pontja szerint **az okiratnak** – ahhoz, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alapjául szolgálhasson – **tartalmaznia kell az érdekelt magánszemély** családi és utónevét, ideértve a születési családi és utónevét, születési helyét és idejét, anyja nevét, lakcímét, továbbá a **személyi azonosítóját.**”

Az Inyvtv. 39. § (3) bekezdés a) pontja értelmében: „Nem alkalmas hiánypótlásra a bejegyzés, feljegyzés alapjául szolgáló okirat, és a kérelmet határozattal el kell utasítani, ha ahhoz, hogy - bejegyezhető legyen a benyújtott okirat tartalmát, így különösen az abban megjelölt jogcímet kellene módosítani vagy pótolni.”

Az önálló bírósági végrehajtók azonban nem jutnak hozzá a személyi számhoz, mert a szolnoki Okmányiroda azt részükre nem adja ki.

A bírósági végrehajtó által beszerezhető adatszolgáltatás tartalmára vonatkozóan a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. (Vht.)47. §.(1) bekezdése rendelkezik.

A 2008. augusztus 01.-től módosult jogszabály szerint: „A végrehajtási eljárás eredményes lefolytatása érdekében a végrehajtó szükség esetén **beszerzi az adós személyének azonosítására szolgáló**, továbbá az adós lakóhelyére (tartózkodási helyére), székhelyére, telephelyére, munkahelyére (egyéni vállalkozására), jövedelmére és a végrehajtás alá vonható vagyontárgyaira (ingó, ingatlan vagyon, bankszámla, betét, értékpapír, érdekelttség gazdasági társaságban stb.) vonatkozó adatokat.”

A szolnoki Okmányiroda (KEKKH-val egyeztetett) álláspontja az, hogy a Vht. jelenleg hatályos szövege, a 2008. augusztus 01. előtt hatályos szöveghez képest, valóban bővebb teret biztosít az adatszolgáltatásnak, tekintettel arra, hogy lehetőség nyílt az adós lakóhelyére, tartózkodási helyére vonatkozó adatokon túl az adós születési helyére, idejére, és anyja nevére vonatkozó adatokat is szolgáltatni. A Vht. idézett szakasza azonban az Okmányirodáknak az alábbi jogszabályok figyelembevételével nem ad lehetőséget a személyi szám bírósági végrehajtó részére történő kiadására.

1.) A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. Törvény 22-24. § szabályozzák, hogy a törvény felhatalmazása alapján, mely szervek jogosultak a személyi szám igénylésére is. Ezek között a bírósági végrehajtó nem szerepel.

2.) Ugyanezen törvény 5. § (1) bekezdése értelmezi a polgár természetes személyazonosító adatainak körét, melyek a következők: családi és utóneve(i), születési családi és utóneve(i), neme, születési helye és ideje, anyja születési családi és utóneve(i). Ebbe a felsorolásba a személyi szám nincs benne, tehát a személyi szám nem tartozik a polgár természetes személyazonosító adatai közé, amiről egyébként a bírósági végrehajtásról szóló törvény kérdéses szövege is szól.

3.) A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. Törvény 32. § felsorolja azokat a szerveket, melyek a személyazonosító kezelésére – az adattovábbítás kivételével – jogosultak. Ezen szervek körébe sem tartozik a bírósági végrehajtó.

Amennyiben az Okmányiroda és a Földhivatal jogi álláspontja helyes, a végrehajtást kérő felé a legnagyobb fedezetet biztosító végrehajtási jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése megszűnik az egész országban, ezért jogszabályváltozásra van szükség.

A jogszabályváltozások egyike lehet

- az önálló bírósági végrehajtók személyi szám kezelésére való feljogosítása vagy

- annak előírása, hogy a végrehajtási jog bejegyzéséhez az önálló bírósági végrehajtó által készített okiratnak nem kell tartalmaznia a személyi számot.

Ez utóbbi megoldás a lakásszövetkezet, társasház által kezdeményezett jelzálogjog bejegyeztetés során a jelenlegi (remélem jogszzerű) gyakorlat, hisz e két szervezetnek törvényi felhatalmazása van a jelzálogjog bejegyeztetésére, de egyik szervezet sincs feljogosítva a személyi szám kezelésére.

A fentiek kapcsán kérdezem:

1.) Az önálló bírósági végrehajtók a személyi azonosító kezelésére fel vannak-e jogosítva?

2.) A Földhivatal jogosan kéri-e a végrehajtási jog bejegyzéséhez az önálló bírósági végrehajtótól a személyi azonosító megadását?

3.) Az Okmányiroda jogszerűen tagadja meg az önálló bírósági végrehajtók részére a személyi azonosító kiadását?

4.) Mitől vált működésképtelenné az eddig (2008) jól működő rendszer Szolnokon (és csak Szolnokon)?

Tekintettel arra, hogy a felvetett probléma megoldása, megválaszolása több minisztériumot érint, így leveletem megküldöm az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumnak, az Önkormányzati Minisztériumnak, továbbá az önálló bírósági végrehajtók adatkezelési jogosultsága miatt a Legfelsőbb Bíróságnak és az Adatvédelmi Biztosnak is.

Szolnok, 2009. június 26.

Germann Sándor
Lakásszövetkezetek Jász-Nagykun-Szolnok
Megyei Szövetség Elnöke

Pénzügyminisztérium

Budapest, József nádor tér 2-4.
1051.

Tisztelt Cím!

A lakásszövetkezet tulajdonában álló lakás távhőszolgáltatási díjának megfizetéséért a tulajdonos lakásszövetkezet helytállási kötelezettséggel tartozik akkor is, ha a lakás bérlője, használója a távhőszolgáltatási díjat nem fizeti meg.

Kérdésem:

Köteles-e a távhőszolgáltató, a bérlő nevére kiállított számlák helyett, a szövetkezet nevére szóló új számlákat kibocsátani, amikor a bérlő, használó helyett a lakásszövetkezettől, mint a lakás tulajdonosától követeli a távhőszolgáltatás díját?

A mellékelten megküldött jogerős bírósági ítélet alapján, értelmezésünk szerint, szövetkezetünk a nevünkre kiállított számlára jogosult.

A szolgáltató álláspontja azonban változatlan, csak a bérlő nevére kiállított számla másolatát küldi meg szövetkezetünknek.

Megfelel-e ez a bizonylat a Számviteli és az ÁFA törvény előírásainak?

Szolnok, 2009. június 2.

Germann Sándor
Lakásszövetkezetek Jász-Nagykun-Szolnok
Megyei Szövetség Elnöke